

[Hauge.]

endvidere, at Distriktsbestyrelsen jo i øvrigt selv maatte vælge, om man hellere vilde søge et Forlig med Odense eller hellere holde fast ved Indlemmelsen.“

Jeg har ikke paa nogen Maade animeret Distriktsbestyrelsen eller Befolkningen til at tage det Standpunkt, som er taget. Jeg har paa ethvert Tidspunkt under Forhandlingerne sagt: den Sag maa I selv skønne over; kan I faa en Ordning med Odense Kommune, som I skønner er rimelig og rigtig for Befolkningen med Fremtiden for Øje, skal jeg ikke have det fjerneste derimod. Dette er bekræftet af den Udtalelse, som er givet her, ikke af en af mine Partifæller, men af et konservativt Medlem af Distriktsbestyrelsen, der har forfattet dette Dokument og overrakt mig det. Det fremgaar jo ogsaa af de Afstemninger, der har fundet Sted, de Møder, der har været afholdt, at Kravet om Indlemmelse har været enstemmigt. Det har ikke været noget Partikrav, fremført af Socialdemokrater eller Radikale. Jeg tør sige, at Konservative og Venstre har været lige saa ivrige i at fremføre dette Krav, som vore Folk har været det.

Jeg synes, det er urimeligt og urigtigt at sige til de Folk, der har stillet sig paa det Standpunkt, at Indlemmelsen burde finde Sted, fordi den var nødvendig, at de kræver denne Indlemmelse blot og bart for en Skattelettelses Skyld. De Afstemninger, der har fundet Sted i min Ministertid, var kun Udtryk for Befolkningens ubetingede Villie; men andre Afstemninger har ogsaa fundet Sted tidligere. Jeg gør saaledes opmærksom paa, at i Juli 1919 fandt der en Afstemning Sted; det var før den Tid, jeg kom til Odense, og da stemte ikke mindre end 88 pCt. af de Vælgere, der da blev kaldt til Urnen, for, at Indlemmelse kunde finde Sted.

Om den foreslaaede Bestemmelse om en Skatteudjævning gennem et Tidsrum af 15 Aar vil jeg blot sige, at jeg ikke kan erkende Rimeligheden af det Krav, der her opstilles i Lovforslaget. Man siger, at Beboerne af Landdistriktet ikke maa faa Fordelen ved Indlemmelsen ubeskaaret, men man taler ikke om Aarsagen til, at der nu er Forskel paa Byrden i St. Hans Landdistrikt og i Odense Kommune. Man taler ikke om, at naar Landdistriktets Beboere nu faktisk i mange Henseender er daarligere stillet end Bykommunens Beboere, er det, fordi Bykommunen har sprængt sine Rammer, har skubbet en hel Del af sin Befolkning ud i Landdistriktet, og det netop den Del af Befolkningen, der i kommunal Hen-

sende daarligst kan staa paa egne Ben. Det er Købstadens Vækst og Udvidelse, der har ført til, at Landdistriktet fra at tælle nogle faa Hundrede Indbyggere for Aar tilbage nu tæller over 9 000.

Navnlig finder jeg det urimeligt, nu da Indlemmelsesspørgsmaalet er ved sin Afslutning, alle Formaliteter er taget i Betragtning, Befolkningen i Henhold til Loven er kaldt til Afstemning og har afgivet sit Votum og Arbejdet er paabegyndt, saa at komme med et Forslag om at ændre den gældende Lov og derved skubbe Sagen ud i en uvis Fremtid og lægge et helt andet Grundlag for dens endelige Afgørelse.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nok, at Loven af 1920 ikke skal tages alt for højtideligt, for Lovforslaget var for det første en Arv fra den tidligere Regering — Sigurd Berg arvede det fra Ove Rodes Tid; og for det andet, sagde det ærede Medlem, ved man jo nok, at i 1920 gik mange Love til Dels uprøvede igennem; det var en Bunkevedtagelse, der da fandt Sted. Nu skal jeg indrømme, at i 1920 et og andet kan være gaaet igennem Rigsdagen uden at være prøvet tilstrækkeligt, men noget saadant kan ikke siges om den heromhandlede Lov, som vedtoges i Juni 1920. Thi Lovforslaget var prøvet i en Kommission sammensat af meget sagkyndige Mænd, en Kommission, der havde virket i 4 Aar og enstemmigt havde indstillet til Ministeren, hvorledes Lovforslaget skulde formes; og den Vedtagelse, der fandt Sted her i Rigsdagen i 1920, var i nøje Overensstemmelse med denne Indstilling. Det er derfor urigtigt, at Loven af 1920 er blevet til, uden at man har haft Tid til at prøve dens Enkeltheder.

Jeg maa i Henhold til disse mine Udtalelser, og hvad jeg i øvrigt har fremført i Gaar, paa ny erklære, at jeg ikke kan tilraade Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det er mit Haab, at det maa blive henvist til et Udvalg, der vil prøve det og eventuelt foreslaa saadanne Ændringer, at der kan være Mulighed for, at ogsaa vi kan give Lovforslaget vor Tilslutning. Men vi kan ikke give det vor Tilslutning, saaledes som det nu foreligger, begrundet, som det er, ved de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Gaar.

Christmas Møller: Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. For det første udtrykke min store Glæde over den saglige Tilslutning, det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen paa det radikale Ven-